

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ

Καραπανάγου Ειρήνη

Κέντρο μελέτης και ειδικής μαθησιακής παρέμβασης, 'Το Ανθολόγιο', Ηλιούπολη

Εισαγωγή

Η διαταραχή ελλειμματικής προσοχής και η υπερκινητικότητα (ΔΕΠΥ) είναι μια νευροαναπτυξιακή διαταραχή που επηρεάζει τον τρόπο συμπεριφοράς ενός ανθρώπου και τις ακαδημαϊκές επιδόσεις. Οι πάσχοντες δείχνουν ακούραστοι , δυσκολεύονται να συγκεντρωθούν σε κάτι και ενδέχεται να δρουν παρορμητικά. Τα συμπτώματα της μπορεί κανείς να τα διακρίνει από πολύ μικρή ηλικία, από την ηλικία των 3 ετών, αλλά γίνονται πιο ξεκάθαρα όταν το παιδί ξεκινά να πηγαίνει σχολείο. Η πλειοψηφία των διαγνώσεων πραγματοποιείται μεταξύ 6 και 12 ετών. Η έγκαιρη παρέμβαση με τις κατάλληλες πρακτικές βοηθούν το παιδί να μάθει τρόπους να ανταπεξέρχεται στις δυσκολίες του.

Σκοπός

Η μελέτη περίπτωσης θα μας βοηθήσει να αντιληφθούμε τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένα παιδί με ΔΕΠΥ , να εστιάσουμε στις δυνατότητες αλλά και στις αδυναμίες του για να παράσχουμε μια ολιστική θεραπευτική παρέμβαση.

Σύντομη περιγραφή

Ο Μ. είναι 8 χρονών, ζει με τους γονείς του και την αδερφή του, είναι αρκετά δεμένη οικογένεια αλλά δημιουργούνται εντάσεις όταν ο Μ. ξεχνά τις υποχρεώσεις του. Ο Μ. φοιτά σε δημόσιο σχολείο, στην Γ' δημοτικού. Ο Μ. έχει πολύ καλές σχέσεις με τους συνομήλικους του και κάνει εύκολα φίλιες αλλά δεν είναι σταθερές. Νιώθει ενοχλημένος στην αρνητική κριτική και χάνει την ψυχραιμία του όταν κάτι τον δυσκολεύει. Ξεχνά συχνά εργασίες και αντικείμενα, δεν σημειώνει τα καθήκοντα που έχει για την επόμενη μέρα. Διακόπτει τους άλλους όταν μιλούν, η δασκάλα αναφέρει ότι μέσα στην τάξη μιλάει πάρα πολύ και δεν μπορεί να οριοθετηθεί. Όσο αναφορά τις σχολικές εργασίες τις περισσότερες φορές δεν τις ολοκληρώνει, κάνει λάθη απροσεξίας ή πολλές φορές τις τελειώνει πάρα πολύ γρήγορα.

Στο σπίτι πολλές φορές ξεκινά δραστηριότητες χωρίς να τις ολοκληρώνει και χρειάζεται συνεχείς υπενθυμίσεις για να ολοκληρώσει τις καθημερινές του υποχρεώσεις.

Από την άλλη πλευρά έχει πολύ καλή κατανόηση της γλώσσας, επαρκή προφορικό λόγο και η μνήμη εργασίας του είναι πάνω από τον μέσο όρο. Έχει την ευελιξία να λύνει προβλήματα με στρατηγική, είναι καλός στην εκτέλεση πράξεων και στην ανάγνωση έχει φυσιολογικό ρυθμό.

Αντιμετώπιση δυσκολιών

Αρχικά, οι γονείς ακολούθησαν στοχευμένο ψυχοεκπαιδευτικό πρόγραμμα με σκοπό να αντιληφθούν εις βάθος τις δυσκολίες του παιδιού. Ο Μ. κάνει ατομικές συνεδρίες με ειδικό παιδαγωγό δύο φορές την εβδομάδα. Ο Μ. ακολουθεί συμπεριφορική παρέμβαση, όπως σύστημα επιβράβευσης σε περίπτωση που ολοκληρώνει επιτυχώς μια μικρή δραστηριότητα. Σε καθημερινή βάση οργανώνεται με σαφείς κανόνες και συγκεκριμένες ρουτίνες, κάνοντας χρήση οπτικού υλικού και χρονόμετρου. Επιπροσθέτως, σε περίπτωση που ο Μ. έχει πολλές εργασίες τις επιμερίζει με τη βοήθεια του ειδικού παιδαγωγού σε μικρότερα στάδια.

Στο σχολικό πλαίσιο έχει συσταθεί στην δασκάλα να κάθεται ο Μ. σε μπροστινά θρανία, να έχει επιπλέον χρόνο στα τεστ, να του δίνονται σαφείς οδηγίες και από τις σχολικές εργασίες που έχει για το σπίτι να κάνει επιλεκτικά αυτές που μπορεί να ανταπεξέλθει. Πολύ σημαντικό κρίνεται να έχει συχνά διαλείμματα τόσο στο σχολείο όσο και στο σπίτι όταν εκτελεί τις σχολικές του εργασίες.

Τέλος, ο Μ. μια φορά την εβδομάδα κάνει συνεδρίες με εργοθεραπευτή για να μάθει τεχνικές που θα τον βοηθήσουν στον κινητικό συντονισμό.

Αποτελέσματα

Ο Μ. μετά από 6 μήνες συντονισμένης παρέμβασης κατάφερε να μειώσει τις παρορμητικές του συμπεριφορές, ολοκληρώνει περισσότερες εργασίες μέσα σε συγκεκριμένο χρόνο και έχει οργανωθεί ως προς τις υποχρεώσεις του. Επίσης, οι γονείς με κατάλληλες τεχνικές διαχειρίζονται θέματα οργάνωσης και συντονισμού μέσα στο σπίτι.